

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.031 van 4 november 2003
in de zaak A. 139.042/XII-3956.**

In zake : Joseph MICHIElsen,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. Leysen,
kantoor houdende te Wuustwezel,
Kalmthoutsesteenweg 40

tegen :

de GEMEENTE BRECHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat A.M.J. Meeusen,
kantoor houdende te Antwerpen,
Kapucinessenstraat 19.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph Michielsens op 12 juli 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Brecht van 10 oktober 2002 waarbij goedkeuring wordt verleend aan de lastvoorwaarden, plannen en raming van de weg- en rioleringswerken in Cambeenboslaan C, D, E, F, G (deel), H (deel), en I, zoals deze werden opgesteld door het studiebureau Jan Stokmans”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. Leysen, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A.M.J. Meeusen, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij excepties opwerpt betreffende de ontvankelijkheid van de vordering; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoeker omtrent het nadeel betoogt hetgeen volgt :

“Indien de gemeenteraadsbeslissing niet geschorst wordt dan zullen de wegen rioleringswerken een aanvang nemen op 4 augustus 2003 zoals door de burgemeester uitdrukkelijk wordt bevestigd in zijn brief van 1 juli 2003 (verzonden op 4 juli en ontvangen op maandag 7 juli 2003).

Concreet houdt dit in dat op het eigendom van verzoeker de bestaande aangelegde voortuin met bulldozers en andere grondbewerkingsmachines zal bewerkt worden, dat de bestaande ondergrondse riolering zal verwijderd worden en dat een open gracht zal gegraven worden.

De voortuin van het eigendom van verzoekers heeft een begroeiing die meer dan 20 jaar oud is. Door het graven van een open gracht wordt deze tuin verwoest.

De aanwezigheid van een open gracht op het eigendom van verzoeker heeft eveneens tot gevolg dat zijn eigendom voor wat bruikbare oppervlakte betreft zal verkleinen zonder dat daar enige (onteigenings)vergoeding voor wordt betaald.

Voor de aanleg van de open gracht is een grondinname van meerdere tientallen vierkante meters van het eigendom van verzoeker nodig. Wanneer de open gracht wordt aangelegd neemt men zonder meer een deel van het eigendom van verzoeker de facto af zonder daar enige vergoeding voor in de plaats te stellen.

Het is duidelijk dat het hier om een ernstig nadeel gaat.

Indien de open gracht wordt aangelegd zal het door verzoeker geleden nadeel onherstelbaar zijn indien later de gemeenteraadsbeslissing zal geannuleerd worden. Men ziet niet in hoe de aangelegde open gracht later opnieuw zal gedempt worden en vervangen worden door een ondergrondse inbuizing. Het is duidelijk dat de gemeente in dat geval het herstel niet vrijwillig zal uitvoeren en verzoeker zal genoodzaakt worden om tegen de gemeente jarenlang te procederen om het herstel in zijn oorspronkelijke staat te bekomen.

In het kader van de afweging der wederzijdse belangen in het licht van de principiële uitvoerbaarheid van de administratieve besluiten, dient er tevens rekening mee gehouden dat het mogelijk nadeel van de schorsing voor de gemeente beperkt is : indien de beslissing niet wordt vernietigd zal de gemeente de werken kunnen uitvoeren”;

Overwegende, wat betreft het feit dat de oude begroeiing in de voortuin van de verzoeker door het graven van een open gracht zou worden verwoest, zulks niet op concrete en bewijskrachtige gegevens gesteund is; dat immers uit het administratief dossier blijkt dat op de plaats waar de open gracht ter hoogte van de eigendom van verzoeker zal worden aangelegd, geen bomen staan; dat voorts de verwerende partij in haar nota formeel stelt dat er helemaal geen sprake van is dat de

voortuin van verzoeker zou worden aangeraakt en dat op de gelijkgrondse berm, naast de door de verzoeker zelf ingebuisde gracht, geen bomen of struiken aanwezig zijn, doch enkel gras; dat zulks ter terechtzitting niet wordt tegengesproken door de verzoeker; dat dienvolgens de bewering dat de begroeiing in de voortuin van verzoeker zal worden verwoest zuiver hypothetisch is; dat de schade die eventueel toch zou worden aangebracht aan de voortuin van verzoeker door een verkeerd uitvoeren van de werken, geen nadeel is dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat uit verzoekers betoog voorts blijkt dat hij zich niet verzet tegen de betrokken wegenis- en rioleringswerken op zich, doch enkel tegen het feit dat een open gracht zal worden aangelegd, terwijl de “riolering” thans ondergronds is; dat het enige concrete nadeel dat de verzoeker alsdan aanvoert als gevolg van de aanwezigheid van een open gracht, het feit is dat zijn eigendom voor wat de bruikbare oppervlakte betreft, zou verkleinen zonder dat daar enige vergoeding voor wordt betaald; dat de verzoeker aldus geen probleem lijkt te hebben met de beweerde onteigening op zich, doch enkel met het feit dat daar geen vergoeding zal worden voor betaald; dat een financieel nadeel in beginsel echter niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoeker geen argumenten aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat dit te dezen anders zou zijn;

Overwegende tenslotte dat het argument, dat het “geleden” nadeel door de aanleg van de open gracht onherstelbaar zal zijn indien het bestreden besluit later zal worden vernietigd, niet overtuigt; dat er immers geen aanwijzingen zijn dat de verwerende partij bij een eventuele nietigverklaring van het bestreden besluit een herstel in de oorspronkelijke staat niet zou kunnen of willen uitvoeren; dat de open gracht ter hoogte van verzoekers eigendom opnieuw kan worden gedempt en vervangen door een ondergrondse inbuizing;

Overwegende dat aldus, het nadeel hetzij niet is aangetoond en niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf, hetzij zijn rechtens vereiste moeilijk te herstellen karakter niet is aangetoond; dat aldus niet is voldaan

aan de tweede van de door artikel 17 gestelde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de gevraagde schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 2003, door :

de H	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.